

א שבת אכל הרצי הקדוש מליז'ענסק שבעות זמן מתן תורתנו תשפ"ג

ויתפלל להשם יתברך שילמוד תורה לשמה
ויעסוק באימה וביראה באיזה ספרי מוסר בכל יום, בראשית חכמה ושל"ה וחובות הלבבות
צריך האדם לזכך גופו ונפשו בלימוד הגמ' ותוס'. גם דברי אגדה שבגמרא המה מסוגלים
מאד לזכך נשמתו

* הנהגות האדם של הרצי הנ"א ז'וק"ל *

שבת אלל הרבי הקדוש מליז'ענסק * שבועות זמן מתן תורתנו תשפ"ג

תוכן הענינים

עמוד 3

מכתב לכבוד זמן מתן תורתנו חג השבועות מאת הרב והמגיד שיעור
בחצר הקודש ליזענסק שכתב בשנת תש"פ ימי הקורונה לבני קהילתו

עמוד 4

זמירות קודש לחג השבועות המשלב בתוכם עניני וסודות מתן תורה
שחיבר הגה"ק רבי נח גד ויינטראב זצוק"ל

עמוד 6

חסידות הבעל שם טוב ודרכיה. כפי שמלמדים אותנו הרבי הנועם
אלימלך. המאור ושמש. והתפארת שלמה

עמוד 9

שבועות ופרשת נשא מהספה"ק תפארת שלמה מראדומסק. מבאר
היטב עבודת הכהנים והצדיקים בתורה ובתפילה וישועות לכלל ישראל

עמוד 10

ההכנה העבודה הנכונה כפי שמורה לנו הרבי הנועם אלימלך
כדי לקבל את התורה כראוי וכנכון כבזמן מתן תורה בהר סיני

ברכת הרבי הנועם אלימלך

ללומדים תורה וספרי יראים ועובדים על מדותיהם הרעות לשנות לטובה
והשם הטוב יזכנו להיותינו דבקים בעץ החיים במערכה גדולה
של אש והתלהבות באהבתו ית"ש עד עולם. אמן כן יהי רצון.

העתק מכתב דבר תורה לכבוד היום הגדול זמן מתן תורתנו

הרב נח גד ויינטראב

רב ור"מ בביה"מ תפארת ישראל
שד' דבורה 4 קריית גת

ערב חג השבועות תש"פ

שמחת חג השבועות-אשר בחר בנו מכל העמים

מידי יום ביומו אנחנו מברכים את הקדוש ברוך הוא ומודים לו שבחר בנו ולא בזולתנו, ומוסיפים בברכות קריאת שמע, אהבת עולם אהבתנו. אין שמחה יותר גדולה בעולם מזה שמישהו בוחר מתוך מליוני אנשים רק בי, מי יכול לומר שיש מישהוא שאוהב אותנו אהבת עולם, שפירושו אהבה יתירה שלא תפוג לעולם. ואנחנו מעידים על זה שהקב"ה אוהב אותנו בחר בנו ומחדש את אהבתו הגדולה עלינו כל יום מחדש, בחגים אנחנו מוסיפים ברכה " אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו". כל אדם בכל גיל באשר הוא אדם משתוקק ומתגעגע לחמימות כזו.

וזה היה ביום מתן תורה. מובא בחז"ל שבזמן גאולת מצרים הקב"ה גאל עוד כמה עמים גדולים, ולאחר מכן חשב אולי יבחר באיזה עם אחר שיקבל את התורה, דהיינו השם יתברך כביכול היה לו הציע וביקוש רחב ובחר בנו להיות אהוביו ונאהביו, ומכאן גם רואים גדולתם של ישראל, שהקב"ה בחר רק בנו ואוהב אותנו ורוצה רק אותנו. וכל זה היה ביום מתן תורה, ומתן תורה היא עדות על כך. אהבה רבה נתן לנו השי"ת עד כדי כך שנתן לנו את הכתר האישי שלו, בנוהג שבעולם אדם נותן לאהובו יחידו כתר כדוגמת הכתר שלו, תכשיטים דומים. והשי"ת נתן לנו שני כתרי הוד היינו גם את הכתר שלו בכבודו ובעצמו אין לך אהבה יותר גדולה מזו.

כל שנה ושנה, ואצל המתבונן כל יום ויום, מתעורר אהבה חזקה זו. והרבה ראוי לנו לשמוח ביום זה על זה שאנחנו נאהבים ברמות גבוהות ואהובים עד כדי דביקות של מלך מלכי המלכים הקב"ה.

בפר' ואתחנן. "כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים" מסביר רש"י זה תורה שבכתב ותורה שבעל-פה. שזה מדות חכמה ובינה הרמוזים ביום שבועות. ובליל שבועות זה הזמן של אהבת אותנו מדת הכתר שבערב שבועות אמרו נעשה ונשמע ובהתקדש החג קיבלנו את הכתרים מאוהבינו ואהובינו.

ונזכה לקבל את התורה באהבה בשמחה ובטוב לבב אכי"ר.

בברכת ידיכם הדושו"ט בכל עת זמן באהבה בשמחה ובטוב לבב

המעטיר בעדכם תמיד

נח גד ויינטראב במוהרי"ד זצוק"ל

זמירות קודש לחג השבועות
שנתחברו על ידי הגה"צ רבינו נח גד ויינטראב זצוק"ל

שירי חג השבועות

נגלית בענן כבודך, לעם לך כוסף
בהדר כבוד הודך, לבני יעקב ויוסף

חי החיים ציון, בפתחו להם השמים
אשר בלעדו אין, בשמים וארץ ומים

גלית שש מאות ושלוש עשרה פקודות
עשרת הדברים לאות, ושבעה מחכמי סודות

דברי חכמים כדרבונות, כולם נתנו מסיני
הן אגדות שונות, הן הלכות בוני

לבורי מדות הטובות, גם חכמות וסגלות
מרועה אחד חטובות, מאלהי עושה גדולות

זמירות ושירות ותחנה, וגם סדורי תפלה
הכל עשו באמונה, כמו מסיני נסלה

קדושתו יופיע עלינו, כמאז בימי משה
תורה מפיו ילמדנו, יגלה לנו פירושה

נְגִלִית בְּסִינֵי לְעַמֶּדְךָ יִשְׂרָאֵל, בְּעֵלִיל לְאָרֶץ מִשְׁמֵי עָרֶץ
הָרְאִית לְדַעַת שְׂאֵתָה אֵל, וּבִלְעֲדִיךָ אֵין בַּשָּׁמַיִם וְאָרֶץ

חֲמֹשֶׁה נֶגֶד חֲמֹשֶׁה, דְּבָרוֹת לָהֶם דְּבַרְתָּ
סְדְרֵי מִשְׁנֵה שֵׁשֶׁה, בְּסִינֵי לְמֹשֶׁה צִוִּיתָ

גַּם מִכְתָּרְךָ עֲטַרְתָּם, נָזַר צְבִי תִפְאָרָה
כִּתְרֵי אוֹתִיּוֹת פִּאֲרַתָּם, וּבִירְאֵת יְיָ טְהוֹרָה

דְּוֹר יִשְׂרָאֵל יְבוֹרֶךְ, יוֹצְאֵי מִצְרַיִם כּוֹלָם
זְכוּ לְמַעֲמַד הַמְּבוֹרֶךְ, לְהִרְאוֹת לְאֱלֹהֵי עוֹלָם

חֶלֶק יְיָ עִמּוֹ, בְּסִינֵי רָאוּ וְנוֹכַחוּ
שָׁמְעוּ אִמְרֵי פִימוֹ, וַיַּחֲזוּ אֱלֹהִים וַיִּשְׁמְחוּ

זְכוֹר בְּרִית רֵאשׁוֹנִים, לְכַתֵּם אַחֲרֶיךָ בַּמִּדְבָּר
וּבְזִכּוֹת אֲבוֹת לְבָנִים, עוֹלָם מֵהֶם תִּשְׁבֹּר

קִדְשֵׁת מֵאֵז אֲבוֹתֵינוּ, מֵעוֹלָם בְּהֶם בְּחַרְתָּ
כֵּן תִּקְדֹּשׁ אוֹתֵנוּ, כַּאֲשֶׁר לָהֶם דְּבַרְתָּ

הג השבועות זמן מתן תורתנו הוא יום פטירתו של של הבעש"ט הק' הנקרא בפי העם מיסד החסידות . חסידוט או כסידעס פנימיעס או פנימיוט, זה נשמע טוב משתמע מזה אם אני נכנס ומתחבר לענין יהיה לי טוב, משהוא קל ורך נעים עשיה לפי רגשותי אהבה ויראה לפי תאוות לבי ואני נהפך לחסיד גבוה מעל גבוה. ותוך כדי אני מתחיל להבין ולדעת את חשיבותי ושרק הרבי שלי הוא הוא ראש בני ישראל ולא אחר . "אנוכי ולא יהיה לך". והשאיפה לעוצמה גוברת , וכל המדות המסתעפים מזה. והכל בשם הבעש"ט והמגיז ורבותינו המשתלשלים דור אחר דור כל אחד בסגנונו הוא. וזה הזמן להבין שלא הנ"ל דרך החסידות . אלא מה שכתוב בספרים הק' תלמידי הבעש"ט. רבותינו המאור ושמש . הנועם אלימלך. והתפארת שלמה . וזה לשונם:

בספה"ק מאור ושמש חג השבועות

מגילת רות . ולנעמי מודע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בועז ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי מגלה זו נכתבה ע"י אנשי כנסת הגדולה ובוודאי נרמז בה דברים העומדים ברומו של עולם ולא הסיפור מעשה בלבד. ויש לרמוז בפסוקים אלו דהנה בדורות שהיו קודם הבעש"ט ר' ישראל צוק"ל אף שהיו עוסקים בתורה ועבודה מ"מ לא שמו לבם לתקן אשר פגמו עד ימי זקנה ולא ידעו כחה של תשובה עד היכא מגיע. עד שעיר וקדיש מן שמיא נחית הוא הבעש"ט ז"ל ואחריו בא הרב הקדוש רבינו אלימלך ז"ל והם פתחו השער לה'

שטוב לעשות תשובה בעוד שהוא איש דהיינו בימי נערותו שהאדם צריך לתקן אף מה שפגם בגילגול הראשון ומכ"ש מה שפגם מקטנותו ובימיהם התחילו להתעורר פרחים וציצים בתשובה ע"י שהם היו דבוקים תמיד בתשובה הרמתה היו ממשיכים את עולם התשובה על כל העולם והתעוררות תשובה בימי נערותו בא לאדם על ידי שמדבק עצמו בצדיקי הדור .

אך שני בחינת צדיקים

יש יש צדיק אשר הוא מתחזק בצדקו תמיד והוא באמת צדיק גמור אבל אינו דבוק בתשובה שמכיר את עצמו שהוא צדיק וזה אינו יכול להמשיך ולהדריך נערי בני ישראל שיתקנו מעשיהם בתשובה מחמת שהוא עצמו אינו דבוק בתשובה ! ויש צדיק יותר גבוה שאפילו על מעשיו הטובים הוא ממשמש אותם אם הם ברור וצלול בלתי לה' לבדו בלא שום פני' אחרת ותמיד הוא דבוק בתשובה שמא עשה אחת מהמצות באיזה פני' אפילו דקה מן הדקה ואחר צדיק זה ירדוף האדם וישיג וידבק עצמו בו ועל ידו יוכל לתקן מעשיו ולהגיע לתכלית עבדות ה' ועל כזה נאמר מקום שבעלי תשובה עומדים כו' כי בכח זה הצדיק לקרב ולתקן נשמות ישראל לעבדות ה' ע"י תשובה.

וזאת נרמז בפסוקים אלו ולנעמי מודע לאישה נעמי רומז לתשובה שהוא נועם עליון כידוע. וזהו ולנעמי מודע לאישה ר"ל לעולם התשובה. יש צדיק שהוא דבוק בתשובה שהוא אוהב נאמן לאישה, ר"ל להקב"ה שהוא אדון של עולם התשובה איש גבור חיל ר"ל שהוא מתגבר על יצרו, ממשפחת אלימלך ושמו ב"ו ע"ז פי' ב"ו עו"ז שכל התורה בקרבו, כידוע שאין התורה מתקיים אלא במי שנעשה שכן לעפר היינו שלבו נכנע בתשובה. ותאמר רות המואביה אל נעמי פי' רות רומז לדוד כדאיתא במדרש זכתה ויצא ממנה דוד שרוה להקב"ה בשירות ותשבחות ורות הוא למפרע תו"ר וכנסת

ישראל ליונה מתלי לכן נערי בני ישראל משולים לתו"ר וזו ותאמר רות המואביה אל נעמי ר"ל שנערי בני ישראל מתעוררים בתשובה וזו אל נעמי שרומז לתשובה כנ"ל אלכה נא השדה היינו לחקל תפוחין קדישין ר"ל לזמר להקב"ה בשירות ותשבחות ואלקטה בשבלים ר"ל אלקטה הנצוצים שנפלו על ידי שפגמתם וע"י מי אוכל לבוא לידי תיקון אמר הכתוב אחר אשר אמצא חן בעיניו ר"ל אלך אחר צדיק שהוא זבוק בתשובה תמיד שהוא מודע לאישה של נעמי אולי אמצא חן בעיניו ויתקן אותי ותאמר לה לכי בתי בוודאי צריך האדם לרדוף אחר צדיק כזה ולדבקה בו.

ובפרשת בלק מביא המאור ושמש עוד דבר בסיסי ועיקרו של יסוד החסידות שייסדו הבעש"ט והרבי הנועם אלימלך

וזה לשונו: הענין הוא כך שהעיקר הכל הוא התחברות ישראל שיהי' אהבה ואחוה וריעות ביניהם והדבר הזה פועל ישועות גדולות ומסלק כל המקטריגים כדכתיב חבור עצבים אפרים כו' הנח לו. וכן שמעתי מפי אדומ"ר בוצינא קדישא מו"ה אלימלך זצוק"ל כששאל אותו ביחוד הצדיק המפורסם בוצינא קדישא אחיו מו"ה משולם זושא זללה"ה הייתי אז אצלם כששאל אותו בזה הלשון: אחי למוד לי זה שאתה הוא פועל ניסים ונפלאות ומעשים נוראים שאוכל ג"כ לפעול כך. כלל הדברים בקיצור שהשיב לו אדומ"ר. שהוא ע"י התחברות הצדיקים ואהבה וחיבה וריעות ביניהם על ידי כן נפעלים ונעשים כל הניסים וכל הפעולות והמעשים נוראים. והודה הצדיק הנ"ל לדבריו ואמר בוודאי כי זה עיקר הכל. ואיתא ג"כ בגמרא דסנהדרין כינוס לצדיקים נאה להם ונאה לעולם

צעטיל קטן מהרבי הנועם אלימלך סעיף טז.

האדם לא נברא בעולם רק לשבר את הטבע, לכן יזרז את עצמו לתקן מדותיו בשנת י"ח דוקא כמו שאבאר. כגון מי שנולד בטבע של עקשנות, ישבר את טבעו מ' יום רצופים לעשות דוקא להיפך ממה שיעלה במחשבתו. וכן מי שבטבע עצל, ירגיל את עצמו מ' יום רצופים לעשות כל דבר בזריזות, הן בהולך לשכוב על מטתו, הן לקום בבוקר ממשכבו, הן בזריזות לבישת בגדים ונטילת ידיים ולנקות את גופו ולילך בזריזות לבית הכנסת תיכף אחר קומו מהספר וכיוצא בהן.

וכן מי שטבעו ביישן מהחלק של בושא רעה, ירגיל את עצמו מ' יום להתפלל דוקא בקול רם וכח תנועת אבריו, ולקיים כל עצמותי תאמרנה, ולברך על התורה בקול רם, עד שיעזרוהו מן השמים להסיר הבושא הרעה ממנו.

וכן מי שאמרי פיו אינם עולים יפה ומסודר מחמת הרגל טבעו וכלי הדבור שלו, ירגיל את עצמו מ' יום להטות אזנו להדיבורים היוצאים מאליו, הן במילי דעלמא והן במילי דשמיא הן בשעת לימוד, כי הרגל של כל דבר נעשה שלטון.

וכן מי שטבעו אינו מתמיד בלימודו, ירגיל את עצמו גם כן מ' יום וילמוד יותר מהרגל שלו, ויסתכל בכל פעם קודם הלימוד בצעטיל קטן שלי, ומשם ואילך מן השמים יעזרוהו להיות מוסיף והולך בשבירת מידות הרעות עד תומם:

ומוסיף הרבי הנועם אלימלך בכתב ידו הק' בגליון הנקרא הנהגת האדם

א. צריך האדם להתחרט מאוד על עוונותיו, ולהתבודד עצמו קודם אור היום שאז עת רצון לבכות על גלות השכינה פעמים הרבה עד אין חקר, ויבכה בדמעות, וגם ביום לפעמים יתבודד, ואז יראה בעצמו שעמדו עוונותיו נגד עיניו. ויזכור את חטאתיו ועוונותיו ופשעיו כהרים וגבעות אשר מעולם לא זכר אותם אם עשה ככה. ככה יעשה לא פעם ולא שנים ולא מאה פעמים, עד אשר ירחמו עליו מן השמים, ויתפלל להשם יתברך שידריכהו בדרך ויורהו דרכו שלא יבלה חיי חייו, ואז השם יתברך ברחמיו וברוב חסדיו יאיר עיניו באור תורתו הקדושה, ויבין וישכיל תוכן הדבר לעשותו ולקיימו:

ב. אלה הדברים צריך ליזהר: מחנופה. ומשקרים. וליצנות. ולשון הרע. וקנאה. ושנאה. ותחרות. וכעס. וגאווה, ומלהסתכל בנשים, ומלהרבות שיחה עם אשה אפילו עם אשתו אמרו כו', ובפרט בעת נידתה צריך הרחקה:
ד. ויעסוק באימה וביראה באיזה ספרי מוסר בכל יום, בראשית חכמה. ושלי"ה וחובות הלבבות:

ה. ולפעמים ילמוד באימה במעט איזה כתבים מהאר"י זצל"ה, וכל זה באימה וביראה ופחד ה'. בדורות הראשונים היו נשמותיהם נשמות קדושות והיו נשמרים מנעוריהם מכל חטא ועון והיו נשמותיהם ראויים ומסוגלים ללמוד חכמה זאת, אבל עתה בעוונותינו הרבים שיש לנו גוף עכור וחומר עב, צריך האדם לזכך ולכבס עצמו מכל חטא ולזכך נשמתו. ויבין האדם אם זיכך נשמתו כאשר אין יצה"ר מסיתו לשטות והבלים כאשר בתחילה, ואז יוכל ללמוד בכל פעם הכתבים. והשם יתברך יזכהו אם יזכך מחשבתו בקדושה באמת ובתמים, שיפתח לו שערי החכמה בכתבי האר"י זלה"ה, אשר לא כן כל זמן שמלוּבש בתאוות גופניות בהבלי זמן שהלימוד קשה לו מאד ח"ו:

ו. **צריך האדם לזכך גופו ונפשו בלימוד כנ"ל בלימוד הגמ' ותוס'. גם דברי אגדה שבגמרא המה מסוגלים מאד לזכך נשמתו:**

ז. וישמור עצמו מעבירות מהרהורים רעים בכל אופן ואופן:

ח. **וישמור עצמו מלשנוא שום אדם מישראל, כי אם הרשעים שנודעים לו בבירור שאי אפשר לדונם לכף זכות, וכל שאפשר לדונם לזכות מחויב לאהוב כנפשו בכל מאודו בגופו וכנפשו לקיים ואהבת לרעך כמוך:**

לא יטיל אימה יתירה בתוך ביתו, ולא יקפיד שום הקפדה בתוך ביתו, ואם יהיה לו שום הקפדה על שום אדם או על דבר אחד, יזכור מיד חטאת נעוריו ויאמר בלבו אין זה כי אם עוונותי הביאוני לידי הקפדה זו.

בכל דבר יזכור חטאותיו ועל ידי זה יוכנע ויושבר כח היצר הרע:

ויתפלל להשם יתברך שיעזרהו לעשות תשובה שלימה, ושלא ימות בלא תשובה, ויכלול את עצמו בתוך שאר בעלי תשובה שיעזרו שיעשה תשובה שלימה, ויתפלל על מחילת עוונותיו בכלל מחילת עוונות ב"י:

שבועות זפר' נשא

ספה'ק תפארת שלמה בליקוטיים על התורה

מבאר היטב ענין ברכת כהנים וענין משה רבן של ישראל משה קיבל תורה מסני

ברכת כהנים. וידבר ה' אל משה לאמר. דבר אל אהרן ואל בניו לאמור כה תברכו את בני ישראל אמור להם. יברכך וכו'. נראה לבאר עפ"י מה שכתבנו כי גדול כח הכהנים שהם בחינת צדיק יסוד עולם אשר על ידם ירדו כל השפעות טובות. לכן אם נתנה הכהונה לאהרן ובניו ממילא יהיה בטוח כי גם בניו יהיו צדיקים להיות ראויים לצינורות השפע. **והנה ענין דרך הצדיקים אשר אינם מבקשים טובות לעצמם לבד, רק מצפים לטובת הכלל ישראל.** וזה שנאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם. שגם הם בעצמם יתברכו בברכה זו שיהיו הם ובניהם אחריהם בכל דור ודור צדיקים אשר אינם מבקשים טובות לעצמם לבד, רק מצפים לטובת הכלל ישראל. ויתברכו בברכת כהנים כנ"ל. אמן

וביתר ביאור נראה לבאר בהקדים מאמר המובא בתד"א רבה פ"ד מפני מה זכה משה למאור פנים בעולם הזה, מפני שכל ימיו היה מחכה ומצפה על כבודן של ישראל ושיהיה שלום בין ישראל לאביהם שבשמים ע"ש.

הנה יש להבין מה הרבותא של משה רבינו ע"ה בזה הלא גם כל אחד מישראל מצפה על דבר זה שיתגדל ויתקדש שמו יתברך בעולם ושיהיה אך ורק טוב לישראל עם השם כל הימים.

אך הנראה כי הכוונה בזה להודיענו מעלת משה רבינו ע"ה אשר הוא בצדקו ואמונתו אשר הפיק רצון מהי על ישראל והרים קרן ישראל במעלות וקדושות אשר אין לשער ואין לספר ואין לתאר. ובכל זה לא בקש לעצמו דבר בכל הטובה הזאת ולא חפץ בזה לעצמו כלל שום מעלה ושום זכות לנפשו רק הכל להשפיע לעמו ישראל באהבה ולא להשאיר לעצמו כלל או זכות לביו אחריו כאשר גם המה מבני ישראל ולמה יגרע נחלתן.

כל אלה לא עלה במחשבתו הקדושה בכל העת ההוא כל הימים. כאשר נראה זה כי בשעת קבלת התורה לא היה עוסק רק מה שהיה נוגע לכלל ולא הזכיר מעצמו כלל או מבניו לקרא להם להר האלוקים חורבה עד אשר העיר ה' את לבבם עם יתרו ובאו מעצמם לקבלת התורה.

וכבר נתבאר, כי מה שאמר הודיעני נא את דרכיך ואמצא חן בעיניך, גם כן היה עבור טובת כלל ישראל. כיהצדיק הדור הרוצה להשפיע לעם בני ישראל הנה צריך להיות נקי מכל צד שום נגיעה לצורך עצמו כלל לבלתי רצות שום מעלה וזכות לנפשו רק הכל לטובת בני ישראל.

וזה שאמר ר' אליעזר הגדול לתלמידיו הזהרו בכבוד חבירכם ומנעו בניכם מן ההגיון והושיבו בין ברכי תלמידי חכמים וכשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם עומדים. ערשי הנראה לבאר, הזהרו בכבוד חבירכם, רוצה לומר להתפלל על כבודן של ישראל חבירים כל ישראל. ומנעו בניכם מן ההגיון, כמו שכתוב והגיון לבי לפניך, רצה לומר ותם מנעו בניכם מהגיון לבבכם בשעת התפילה לחשוב ולהתפללק עבורם כי גם זה הוא מחסרון השלימות כי נראה כי רק לכבוד עצמו הוא דורש, וזה נקרא שיחת הילדים שמוציאים את האדם מהעולם. אך הושיבו בין ברכי תלמידי חכמים פי בתוך כלל ישראל כנ"ל.

ועוד כשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם עומדים כי הוא היודע תעלומות לב, והנה על זה אמרו בגמרא אצל רבי חנינא בן דוסא כל העולם ניזון בשביל חנינא בני וחנינא בני די לו בקב חרובין בלבד. כלומר כי על ידי שהיה מסתפק והיה די לו בקב

חרובין ולא רצה כלל להנות בעצמו לכן כל העולם ניזון בשבילו והוא היה הצינור הנקי שירדו כל ההשפעות טובות על ידו, כי אם היה מתכוון לעצמו לא היה ראוי לכל זה. וזה שאמר הכתוב כהני זקני בעיר גוועו. כי בקשו אוכל למו וישיבו נפשם. כהני זקני הם הראשי הדור, בעיר גוועו כי בקשו אוכל למו וישיבו את נפשם למלאות רק רצונם בהשפעות הטובה.

והנה זה הדבר מבואר בזהר הק' שאומרים בליל שב"ק. "כל ברכאין דלעילא ותתא ביומא שביעא תליא ולא אשתכח מנא ביומא שביעא. כי שפע הטוב היורד בשבת הוא הנשפע לצורך ששת ימי המעשהולא לעצמו וכן הוא הנכון. וכן גם הצדיק הוא בבחינת שבת כמבואר בזה"ק, וצריך להיות גם כן קדוש וטהור בקדושת השבת לבלתי לכוון לעצמו כלל כנ"ל.

וזה דברי התנא דבי אליהו הנ"ל שמתחיל בשבחו של משה רבינו ע"ה שכל ימיו היה מחכה ומצפה לכבודן של ישראל ושום פנים לא לכבוד עצמו כלל.

ובזה הוא גם כן בחינת התעוררות הגאולה העתידה במהרה בימינו, להיות גם כן צדיק כזה שכל כוונתו יהיה רק לאוקמי שכינתא מעפרא ושיתגדל ויתקדש שמו יתברך וכבודן של ישראל. וזה שאנחנו אומרים והביאנו לציון עירך ברנה וכו' בשמחת עולם, פירוש בשמחת כלל העולם אשר יושעו במהרה ולא לטובת עצמו כלל.

וכן הבטיח הנביא לישראל, שתהיה עיקר השמחה לנו במה שכל העולם נושע בתשועת עולמים כמו שכתוב ופדויי ה' ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם. פירוש כי רק זאת יהיה כל שמחתם בתשועת של העולם בכלל ישראל ולא עבור עצמם כלל.

ההכנה העבודה הנכונה כפי שמורה לנו הרבי הנועם אלימלך כדי לקבל את התורה כראוי וכנכון כבזמן מתן תורה בהר סיני

כי נר מצוה ותורה אור. לכאורה הוה ליה למכתב כי מצוה נר, כמו בסיפא דקרא ותורה אור. אך הענין הוא דאדם הרוצה לעשות מצוה בשלימות, צריך מתחילה לקדש עצמו, להיותו שלם במידותיו כמו הגאווה והקנאה והשנאה והכעס וכדומיהן בכל המידות, אז לפי שלימות המידות שבו, כן יהיה ערך המצוה בשלימות, ובלתי אפשרי שתהיה המצוה שלימה מכל סיג, כי אם שיהיה שלם בכל מידותיו, וזו שאמרו חז"ל שכר מצוה מצוה, דהנה אמרו ז"ל "הבא לטהר מסייעין אותו", והפירוש הוא "הבא לטהר", דהיינו שמתקן את מידותיו כראוי, "מסייעין אותו" עיקר הסיוע שיזכה לעשות המצוה בשלימות. והמידות המה נקראים שכר מצוה, שעל ידם אדם זוכה למצוה, וזהו "שכר מצוה" המה המידות הגורמים לעשות מצוה מה בא על ידם? ומפרש "מצוה", שהקב"ה מזמן לידו מצוה לעשותה, כיון שהוא מוכן במידותיו וכן"ל, הבא לטהר מסייעין אותו.

וזהו "מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה", דהנה אנחנו צריכין לדבק עצמינו במדותיו ית"ש, ולכאורה איך שייך יראה אצל הבורא ב"ה שנהיה אנחנו מתדבקין במדת יראתו, והלא הוא שלם בכל מידותיו ואיך מצינו אצלו ית' יראה. הענין הוא, דאנחנו בני אדם אנו בעלי חסרונות, וכל דבר הנחסר לאחד שואל מחבירו, ולא כן הבורא ב"ה שהוא שלם במידותיו ואין שייך בו שום שאלה, כי אם היראה של אדם, שזה חפצו ית"ש שיראה האדם מפניו, ומקבל השי"ת ב"ה את היראה מהאדם בדרך שאלה דהדרא בעיניה, ומחזיר לאדם היראה וגם שכרה, הוא המצוה שיעשה בשלימות בהזדמן השי"ת לידו מיד לעשותה, ונמצא הכל נכון, שמצינו יראה אצל הבורא גם שאלה שניהם כאחד. וממילא מובן פירושו "מה ה' שואל מעמך כי אם ליראה", דיראה הוא אצל הבורא בדרך שאלה, והיראה היא גם כן אחת מהמידות הטובים הצריך להמצוות, כי מצוה בלא דחילו לא פרחת לעילא, וזה שכרו שהשי"ת מחזיר לו יראתו וגם מזמן לו מצוה לעשותה בשלימות, כנ"ל שכר מצוה מצוה.

וזהו "כי נר מצוה" שמתחילה צריך להיות נר דולק, דהיינו שיתקן מידותיו, ועל ידי זה מזדכך נשמתו, נר ה' נשמת אדם, ואחר כך זוכה למצוה שיעשנה בשלימות, "ותורה אור" רצה לומר שהתורה הוא היפך זה, שעל ידי התורה יזכה לאור גדול שישפיע עליו השי"ת ב"ה. וזהו "כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו כו", ורש"י ז"ל פירש שמתחילה נקרא תורת ה' ואחר כך נקרא תורת עיין שם, ולפי דברינו יבואר היטב תוכן הדברים, דהעיקר הוא המידות שעל ידם יזכה האדם לתורת ה' ומצוותיו לעשותם בשלימות, ואילולי שיתקן מידותיו ובצירוף לזה היראה שהיא גם כן אחת מהמידות, אין תורה ומצוות נעשין בשלימות. וממילא יובן פירוש "כי תורת ה' חפצו" רצה לומר כשיחפץ האדם שיזכה לתורת ה', דהיינו לשם ה' לעשותה בשלימות, "ובתורתו יהגה יומם ולילה" צריך מתחילה להגות יומם ולילה בתורתו, הם המידות שלו שהם אינם כתובים בתורה, כי אם שהם תורתו של אדם, על ידם יבוא ויזכה לתורת ה'. וזהו "קומי אורי כי בא אורך", הקב"ה אומר לישראל אז תקום את אורי, היינו תורת, "כי בא אורך" פירוש אחר אשר תקנת את אורך, היינו מידותיך שהם תורת האדם כנ"ל.

או יאמר קומי אורי כו', על דרך שאמרו חז"ל שאמר הקב"ה נרך בידי ונרי בידך אם אתה משמר את נרי אני משמר את נרך כו', וזהו "קומי אורי" פירוש ראה שתעמול בתורה להקימה על קיומה, "כי בא אורך" כלומר כי כבר יש לך אורך שהיא הנשמה, ותרויה עוד בזה "וכבוד ד' עליך זרח", שעל ידי שתקים את אורי, ישוב האור עליך ויזרח לך אור גדול.

והנה הצדיקים ההולכים בתורת ה' לשמה, ובהקדימם לתקן מידותיהם בטבע כנ"ל, הכח בידם להשפיע טובות הרבה לעולם, וכולם יתברכו מברכות פיהם הקדושים, וזהו "השמים מספרים כבוד אל" כו', כי ידוע למה נקרא שמים שמים, אש ומים, דהנה האדם צריך לעבוד לו ית' ולתקן את הדי' יסודות שבו, הם ארמ"ע, והנה יסוד העפר הוא קל לאדם לתקן יותר מהשאר, דתיקון יסוד העפר הוא שיחשוב שפלותו תמיד, איך הוא יסודו מעפר וסופו לעפר, ועל ידי זה ייכנע לבבו מאד, אך לפעמים יש בני אדם שהם מחשבים שהם שפלים כעפר, וכמחשבותם כן הוא באמת, שהם כמו עפר, שאין בהם שום לחלוחית יראה והם גוש עפר, ואין זה מתקן מידותיו ויסודותיו, וזה הוא המהרס יסודו, אך ורק שמתחילה צריך לעמול בתורת ה' לשמה ולקיים מצוותיו בשלימות, ואחר כך יהיה כעפר, לבל יתגאה לבבו בעבודתו,

ולכן אנו מתפללין "ונפשי כעפר לכל תהיה" וסומכין לזה תיכף "פתח לבי בתורתך", וזה הוא בי' דברים בסוגר אחד, דהיינו שצריך שיהא לבו פתוח בתורה ושיהא מוחזק בצדקתו ואף על פי כן יבין שהוא כעפר. וזהו שאמר הלל הזקן עליו השלום "אם אני כאן" כו', רצה לומר "אם אני" שאני שפל מאד באין ערך, "כאן" וזכיתי לשמוח בשמחה, "הכל כאן" ממילא מן המוכן הוא לכל להיות כאן לשמוח בה', נמצא שכלל שניהם כאחד, שהבין שהוא צדיק שאמר אם אני כאן, והבין שהוא שפל מאד באמרו הכל כאן להורות שהכל מוכנים יותר למדריגה הזאת יותר ממנו, מחמת שהיה שפל בדעתו.

נחזור לענינינו, שיסוד העפר הוא קל להחזיק בו, גם יסוד הרוח, כי רוח בני אדם העולה היא למעלה, כי כך הוא הטבע, ועיקר היסוד אש, הוא החמימות והזריזות במצוות ה', ויסוד המים הוא התורה לשמה, וכשיזכה האדם לתקן הבי' יסודות אלו שהם אש ומים, דהיינו זריזות וחמימות ביראת ה' וגם בתורה הקדושה, המה "מספרים כבוד אל" הם מאירים לכבוד אל, הם העולמות העליונים, "ומעשה ידיו מגיד הרקיע", "מעשה ידיו" הם ההשפעות שהם מעשי ידיו של הקב"ה, "מגיד" לשון המשכה, "הרקיע" רצה לומר הצדיק הזה שעושה מעשים דקים רחניים במחשבותיו ודביקותיו, הוא ממשיך את ההשפעות לעולם, רקיע הוא מלשון ריקועי פחים, והצדיק הזה הוא מוחזק בצדקותיו שלא ימוט לעולם, ולא יפסוק לעולם מהדביקות ומהאש החמימות והתלהבות שבו, וזהו "ולא כבו הגשמים אש של עצי המערכה" פירוש הצדיק הזה שהוא מעריך עצמו במערכת אש, לדבק עצמו בעץ החיים היא התורה הקדושה, עץ חיים היא למחזיקים בה, בלתי אפשרי שיכבה את האש שבו שום גשמיות שבעולם, שלא ימוט לעולם מסיבות הגשמיות שבעולם. והשם הטוב יזכנו להיותנו דבקים בעץ החיים במערכה גדולה של אש והתלהבות באהבתו ית"ש עד עולם. אמן כן יהי רצון.

הגיליון הוא תמצית ועריכה מהשעורים הנמסרים בקו שיעורי ליזענסק 0747-962-372
 הערות והארות, תגובות ועובדות בעניני ליזענסק נשמח לקבל במייל nelizensk@gmail.com

יִרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל כּוּחוֹ וּבְקוֹל הַמְעוֹרָר הַכּוֹנֵה לְהַדְבִּיק הַמַּחֲשָׁבָה לְדִיבּוּר וּפְנִי
 אֶל הַכּוֹתֵל בְּתוֹךְ סִידוּר הַתְּפִלָּה בְּבוֹקֵר וּבְעֶרֶב וְלֹא יִסְתַּכֵּל לְצַדֵּדִין מִתְּחִלַּת הַתְּפִלָּה עַד סוּפָה,
 וּבַחֲזֶרֶת הַש"ץ הַשְּׂמוֹנָה עָשָׂרָה יַעֲיִן בְּסִידוּר לַעֲנוֹת אָמֵן בְּכָל כּוּחוֹ עַל כָּל בְּרָכָה וּבְרָכָה. וּבִשְׁעַת
 קְרִיאַת הַתּוֹרָה לְהַטּוֹת אָזְנוֹ עַל כָּל דִּיבּוּר וְדִיבּוּר מִהַקּוֹרָא פְּקוֹרָא אֶת הַמְּגִילָה. וְלַעֲשׂוֹת עַצְמוֹ
 כְּאִלֵּם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אֲפִילוֹ קוֹדֵם הַתְּפִלָּה וְאַחֲרֶיהָ עַד הַלִּיכְתוֹ לְבֵיתוֹ

